Nemůže-li však st-l z tohoto výnosu dovozovati pro sebe žádného subj. práva, jest stížnost, vytýkající nezákonnost nař. rozhodnutí z důvodu, že nepřiznalo st-li odměnu tímto výnosem stanovenou, bezdůvodná.

— — —

Č. 5341.

Urbarialisté. — Administrativní řízení (Slovensko): Předpisují-li platné stanovy komposesorátní, že odvolání z usnesení valného shromáždění jest do určité lhůty podati u předsedy komposesorátu, není župní úřad příslušný rozhodovati o odvolání, podaném přímo u župního úřadu, které ve stanovené lhůtě k předsedovi komposesorátu vůbec nedošlo.

(Nález ze dne 2. února 1926 č. 1244.)

Věc: Komposesorát býv. urbarialistů v B. proti župnímu úřadu v Liptovském Sv. Mikuláši (za zúč. Matěje P. adv. Dr. Frant. Schmolka z Prahy) stran platnosti usnesení valného shromáždění.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud jím bylo zrušeno usnesení valné hromady z 1. března 1923, zrušuje se pro nezákonnost. Útraty zúčastněné strany se nepřisuzují.

Důvody: Valné shromáždění komposesorátu býv. urbarialistů v B. usneslo se dne 1. března 1923 většinou hlasů přítomných členů, že se z urbarialistického lesa V. bude dodávati evangelické ludové škole v B. ročně 6 kub. sáhů palivového dříví do učeben a pro učitele. Z tohoto usnesení podali Matěj P. a řada jiných členů komposesorátu odvolání, jež bylo adresováno na župní úřad v Lipt. Sv. Mikuláši a jež podle presentata došlo k tomuto úřadu dne 23. června 1923. V odvolání bylo namítáno, že zmíněné usnesení valného shromáždění jest z důvodů formálních i meritorních neplatné. Župní úřad postoupil toto odvolání k vyřízení okr. úřadu v Lipt. Sv. Mikuláši, který je rozhodnutím z 12. listopadu 1923 zamítl. K odvolání Matěje P. a soudruhů podanému z rozhodnutí okr. úřadu župní úřad nař. rozhodnutím: I. zrušil rozhodnutí okr. úřadu z 12. listopadu 1923 z důvodu, že okr. úřad nebyl kompetentní rozhodovati o odvolání podaném z usnesení valného shromáždění z 1. března 1923, II. zrušil posléz zmíněné usnesení valného shromáždění samo, ježto usnesení jest z důvodů formálních i meritorních neplatné.

O stížnosti uvážil nss toto:

A. Nař. rozhodnutí obsahuje — jak shora uvedeno — dva výroky. Stížnost domáhá se sice zrušení nař. rozhodnutí v celém jeho rozsahu, neformuluje však proti výroku sub I. vůbec žádného stižného bodu; zůstává tedy nař. rozhodnutí, pokud obsahuje výrok sub I., v dnešním sporu vůbec mimo úvahu nss-u.

B. Zkoumaje pak výrok uvedený sub II. shledal nss toto:

Žal. úřad přezkoumával platnost usnesení valného shromáždění z 1. května 1923 k odvolání podanému Matějem P. a soudruhů. Stížnost namítá především, že žal. úřad nebyl v daném případě vůbec oprávněn jednati meritorně o tomto odvolání, ježto nebylo podle § 36 stanov stě-

žujícího si komposesorátu podáno na pravém místě — totiž u p ř e d s e d y komposesorátu. Tato námitka jest důvodná.

Podle odst. 1 § 36 stanov stěžujícího si komposesorátu (schválených výnosem býv. uher. min. zeměd. z 26. října 1900) jest proti usnesením valného shromáždění přípustno odvolání k adm. výboru do 15 dnů od vyhlášení usnesení. O odvolání rozhoduje podle § 37 zmíněných stanov a podle § 54 zák. čl. XIX : 1898 jako jediná stolice správní adm. výbor, jehož kompetence přešla dnem 1. ledna 1923 na župní úřad (arg. § 6 zák. č. 126/1920, čl. 1 a 2 tohoto zákona a §§ 1 a 2 vl. nař. č. 310/1922). V odstavci 2. § 36 zmíněných stanov se předpisuje, že p ř e d s e d a komposesorátu jest povinen předložiti usnesení valného shromáždění, jež jest odvoláním napadáno, spolu s odvoláním adm. výboru do 8 dnů po uplynutí 15denní lhůty odvolací. V § 42 lit. e) týchž stanov se pak uvádí, že p ř e d s e d a p ř i j í m á odvolání, jež byla z usnesení valného shromáždění podána písemně neb ústně do protokolu, a že předkládá napadaná usnesení — spolu s odvoláním — do 8 dnů po uplynutí 15denní lhůty odvolací adm. výboru.

Z ustanovení §§ 36 a 42 lit. e) zmíněných stanov jde tedy zcela nepochybně na jevo, že odvolání z usnesení valného shromáždění dlužno v určité preklusivní lhůtě podati u předsedy komposesorátu. Žal. úřad byl by ovšem oprávněn jednati meritorně o odvolání, jež nebylo podáno u předsedy komposesorátu, nýbrž na jiném místě, pouze tehdy, kdyby odvolání bylo k předsedovi došlo ještě ve zmíněné preklusivní lhůtě. Odvolání Matěje P. a soudruhů, o němž v daném případě žal. župní úřad meritorně jednal, bylo podle spisů správních podáno přímo u župního úřadu a nikoliv u předsedy komposesorátu, k němuž podle spisů správních vůbec nedošlo. Ale pak nebyl žal. úřad, jak stížnost právem vytýká, v daném případě vůbec oprávněn jednati meritorně o odvolání, o ně jde. Učinil-li tak, odporuje jeho postup zákonu.

Na tom nemění nic okolnost, že — jak patrno ze spisů správních — bylo ve vyhlášce z 1. března 1923 vyvěšené téhož dne, kterou bylo uveřejněno usnesení valného shromáždění, proti němuž směřovalo odvolání, uvedeno, že »námitky« do tohoto usnesení dlužno podati ve lhůtě 14 dnů počínaje prvým dnem po vyvěšení vyhlášky u okr. úřadu, pokud se týče u župního úřadu. Onen obsah vyhlášky, který se týká místa, kde jest podati opravný prostředek proti usnesení valného shromáždění, a lhůty k podání tohoto opravného prostředku, a který ovšem podle toho, co svrchu bylo vyloženo, odporuje zřejmě § 36 zmíněných stanov, jest však v daném případě již proto bez právního významu pro otázku, byl-li žal. úřad oprávněn meritorně jednati o odvolání Matěje P. a soudr., ježto odvolání to bylo — podle úřední značky podací — podáno u župního úřadu teprve dne 23. června 1923, tedy zřejmě i po lhůtě uvedené ve z m í n ě n é v y h l á š c e. — —

Č. 5342.

U r b a r i a l i s t é. — A d m i n i s t r a t i v n í ř í z e n í (S l o v e n s k o): O kompetenci k rozhodování o zákonitosti zcizení urbárského lesa.

(Nález ze dne 2. února 1926 č. 1385.)